

TEMPS DE CRISI

¿Quan acabarà aquesta incertesa que estem vivint?
Foguerada gran que ens comporta inquietud creixent.
Prou que ens angoixa tan forta ventada,
que ens fa tremolar aquest moment present.

Avui els ulls de molts, com roses mig marcides,
busquen rosades matinals per subsistir.
No tenen clar el brotar de la vinent Primavera,
mentre aus de rapinya, continuïn menjant-se el gra del graner.

Però... Com la corrent de l'aigua s'endu amb ella la terra mullada,
i les fulles dels arbres cedeixen a la gran ventada.
Com els llenyaters del bosc poleixen els arbres,
cal regenerar el nostre món per la nova i prudent anyada.

Deu ser per això que sento joia immensa,
que rés ni ningú pot fer trontollar,
i el seu cant és com el riu, que tot brau avança,
joïós i content per desembocar al seu mar.

I puc gaudir cada dia en despertar-me,
del Sol, de l'aire fresc, de veure els ocells volar i cantar.
De contemplar la natura com avança,
i a la nit, el clar de Lluna prosperar.

Això pertany a les ganes de viure, prou fortes,
que cada matí, m'alegra el despertar.
Això és el sentit que em conserva la vida,
que tant puc gaudir, "i no he de pagar".

Maria Padró

DONCS JO AQUEST ANY NO VULL JOGUETS, HE
DEMANAT ALS REIS QUE EM PORTIN ACCIONS DE PEPSOL.

